

2. Савчук О.В. концептуальні напрями формування економічно орієнтованих форм стоматологічних організацій в Україні/ О. В. Савчук //Вісник стоматології. – 2013. – № 2. – С. 100–103.

3. Гайда Ю. І., Сліпченко Т. О. Сегментація ринку стоматологічних послуг в Україні за географічним принципом “Економічна думка”, 2017. – Том 27. – № 1. – С.18 - 27. – ISSN 1993-0259.

Олександр ХОЛОНІВСЬКИЙ

студент факультету банківського бізнесу, ТНЕУ

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ БАНКІВСЬКИМИ УСТАНОВАМИ

Ефективне стратегічне управління банками передбачає своєчасне прогнозування змін, пристосування до них і контроль за процесами на користь клієнтів, акціонерів, стейкхолдерів та суспільства в цілому. У стратегічному аспекті управління передбачає постійне укріплення сильних сторін, реалізацію нових можливостей, а також зменшення супутніх ризиків, ліквідацію небезпечних ситуацій та внутрішніх слабкостей [1].

Стратегічна технологія управління банком включає:

- оцінку реальної ситуації для банку на ринку аналогічних послуг;
- формування стратегії перспективного просування в займаній ніші на ринку банківських послуг;
- постановка завдань та прийняття управлінських рішень у реалізації стратегії.

Вагомим складником стратегічного управління банківською діяльністю є стратегічне планування, результатом якого мають бути встановлені довгострокові цілі й плани поточної діяльності, спрямовані на їх реалізацію. Стратегічне планування в банку як логічний, аналітичний процес визначення його майбутньої сфери залежно від зовнішніх умов діяльності є досить клопітким процесом. Реалізацію такого плану та комплексний підхід до проблем розвитку банку забезпечує стратегічне управління, яке включає аналіз, вибір стратегічних позицій та управління в реальному режимі [2].

На стратегію управління банком впливає загальноекономічна ситуація в країні, стан реального сектора економіки, ефективність фінансової системи держави та стан банківської системи загалом.

Для впровадження та реалізації стратегії управління банком на практиці, враховуючи зовнішнє середовище, необхідна певна технологія стратегічного управління, тобто регламент виконання процесу керування, який зумовлює порядок прийняття управлінських рішень і визначає найефективніші методи та інструменти їх застосування. Тому формування стратегічної технології управління банком є безперервним творчим процесом підтримки стійкого режиму функціонування діяльності банку шляхом прийняття і реалізації рішень щодо методів та засобів збору й обробки інформації, прийомів ефективного

впливу на працівників, принципів, законів та закономірностей організації та управління, систем контролю.

У Стратегії реформування банківського сектора до 2020 р., затвердженій 15 травня 2015 р. Національною радою реформ, визначено шляхи зміцнення українського банківського сектору та реалізації основних напрямів удосконалення технологій стратегічного управління банком [3]. Необхідність в макроекономічній стабільності країни вимагає створення нових ідей, спрямованих на забезпечення розвитку банківського сектора на основі зміцнення його стійкості, підвищення конкурентоспроможності, вдосконалення банківського регулювання й нагляду, посилення захисту інтересів і зміцнення довіри вкладників та інших кредиторів банків.

Важливим елементом реформування банківського сектору в Україні є вдосконалення підходів банків до формування технологій управління, насамперед, управління всіма видами банківських ризиків у перспективі. Банки повинні реалізувати заходи щодо формування та вдосконалення управління ризиками, адекватні характеру здійснених операцій. Також у стратегічному управлінні банку необхідно буде враховувати вимоги регулятора щодо капіталізації. Як наслідок, банківський менеджмент змушений приймати управлінське рішення, враховуючи макроекономічний вплив щодо розширення або злиття з іншими установами в окремих випадках. Створені банками технології стратегічного управління ризиками повинні не тільки забезпечувати ефективний захист від прийнятих ризиків, а й носити випереджальний характер, активно впливаючи на визначення конкретних напрямів діяльності банку.

Таким чином, у розвинених країнах, формування технологій стратегічного управління банківською діяльністю відповідно до їх функціональних особливостей дає банкам можливість гнучко реагувати на швидкоплинну кон'юнктуру ринку банківських продуктів, зменшує ризик прийняття хибних рішень, збільшує готовність банку до ринкових змін. В умовах політичної, економічної та соціальної кризи, в якій перебуває сьогодні країна, немає необхідних умов для того, щоб навіть системно важливі банки могли повністю реалізувати стратегічні плани, однак поступове становлення й стабілізація в українській економіці передбачає чітку необхідність формування технологій управління у стратегічному періоді.

Література:

- 1. Коваленко В. Стратегічне управління фінансовою стійкістю банківської системи: методологія і практика: [монографія] / В. Коваленко. – Суми: ДВНЗ «УАБС НБУ», 2010. – 228 с.*
- 2. Карчева Г. Ефективність функціонування та перспективи розвитку банківської системи України / Г. Карчева; НАН України; Ін-т економіки та прогнозування. – К., 2012. – 520 с*